

Дарослыя ведаюць, як па канонах трэба перажываць Вялікі пост: так, каб не толькі цела, але і душа ачышчалася, думкі напаўняліся дабрынёй, спагадай да бліжняга і са слоў ператвараліся ў справы. А як маленькаму чалавеку растлумачыць, што такое пост і Крыжовы шлях? У адну з пятніц пра пакуты Хрыста разважалі дзеці з парафіі святога Юрыя ў Варнянах. Разам з катэхеткай Жанай Радзевіч і актыўнай парафіянкай Наталляй Калпак хлопчыкі і дзяўчынкі падрыхтавалі вершаваны Крыжовы шлях. ...У вячэрняй цемры патанаў касцёл. Трапяткія агеньчыкі свечак, якія трымалі ў руках дзеці, асвятлялі абразы і адбіваліся ў вітражных вокнах святыні. Да трох крыжоў, што ўсталявалі напачатку Вялікага посту ля выявы Езуса, праз шэрую колкую гару вяла дарога з чырвоных слядоў – чатырнаццаці стацый, на працягу якіх Хрыстос нёс свой непамерна цяжкі ад людской здрады крыж.

†

У гэты дзень Збаўцу яго дапамагалі несці дзеці. Сваімі шчырымі словамі і малітвамі яны разважалі пра несправядлівасць, калі Езуса асудзілі на смерць. Задумваліся над тым, што такое адзінота, калі Хрыстос неаднойчы падаў пад цяжарам крыжа. Засяроджваліся на навяртанні, калі Вераніка сваёй хусцінкай абцірала твар змучанага Сына Божага. Імкнуліся ўсвядоміць боль ад здзеку, калі Езусу надзелі на галаву цярновы вянок...

І чатырнаццаць чырвоных слядоў, якія дзеці пад кіраўніцтвам катэхетак рабілі напярэдадні Вялікага посту, набылі новы сэнс. Гэтыя сорок дзён дадзены нам не толькі для таго, каб стаць лепшымі фізічна і духоўна, але і паменшыць колькасць слядоў, якія так расцягнулі наш шлях да Бога.

Словы малітвы на заканчэнне, якія чыталі ўсе разам, сталі дэвізам і майго Крыжовага шляху, майго духоўнага адкрыцця, якое адбылося дзякуючы дзецям.